

LXXXVII.

Forslag til Lov

om

Jordemodervæsenet.

(Fremsat i Folketinget den 21. April 1914 af Justitsminister *Zahle*.)

I.

Almindelige Regler om alle til Praksis berettigede Jordemødre.

§ 1.

Ret til at drive Næring som Jordemoder har kun Kvinder, der paa lovlig Maade har erholdt Lærebrev som Jordemoder her i Riget, naar de har underskrevet en Forsikring om at ville opfylde de dem som Jordemødre paahvilende Pligter. Forsikringens Form fastsættes af Justitsministeren. Lægers Ret til at yde Fødselshjælp berøres ikke af denne Lov.

Forinden nogen Jordemoder begynder at praktisere, skal hun forevise sit Lærebrev for vedkommende Embedslæge, hvem hun skal holde underrettet om sin Bopæl, saalænge hun praktiserer indenfor hans Embedsomraade; naar hun ophører at praktisere der, skal hun ligeledes underrette ham derom.

§ 2.

Jordemødrene staaer under Sundhedsstyrelsen, som nærmere bestemt i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909.

Enhver Jordemoder, der praktiserer, er forpligtet til at begive sig til de fødende Kvinder, til hvilke hun hentes.

Det nærmere angaaende denne Pligts Omfang bestemmes ved en af Justitsministeren udfærdiget Instruks, der ligeledes bl. a. bestemmer, hvilke Forretninger der henhører til Jordemødrenes Praksis, og hvorledes de med Hensyn til dem har at forholde sig, samt hvilke Bibeskæftigelser det er forbudt dem at have.

Naar en Jordemoder i sin Praksis foretager Rejser ud over 2 km fra sin Bopæl og udenfor den By, hvor hun er bosat, har hun Krav paa passende Befordring eller Godtgørelse herfor efter den til enhver Tid paa de forskellige Egne af Landet gældende Kørselspris.

Jordemødrene har med Hensyn til deres Virksomhed at rette sig efter de Bestemmelser, der indeholdes i Instruksen eller paa anden Maade gives dem af Justitsministeren eller Sundhedsstyrelsen.

Jordemoderens nærmeste Foresatte er Embedslægen for den Kommune, hvori hun er bosat. Han fører Tilsyn med Jordemoderen og hendes Virksomhed.